

# У НІЧ НА ПЕРШЕ ТРАВНЯ 45-го

У ніч на перше травня 1945 року представник німецького командування генерал Кребе прийшов на КП до командуючого 8-ю гвардійською армією генерала Чуйкова з листом Геббельса. В листі повідомлялося, що Гітлер покінчив життя самогубством, залишив Геббельсу пост рейх-канцлера і той пропонував вступити у переговори з радянським командуванням.

Про лист доповіли в Москву. Москва передала: тільки повна, безумовна капітуляція. Геббельс наказав Кребе повернутися в рейх-канцелярію. На запитання Геббельса, що далі робити, Кребе відповів: — Стрілятися...

На величезному Берлінському театрі воєнних дій завершували наступ війська 1-го Білоруського, 2-го Білоруського і 1-го Українського фронтів.

Є глибока закономірність у тому, що фронти привели до Берліна саме тих, хто захищав Москву і Сталінград: Маршали Радянського Союзу Жуков, Конев, Рокоссовський. Від руїн Сталінграда до стін Берліна прийшов зі своєю 8-ю гвардійською армією і генерал-полковник Чуйков.

Важкі, кровопролитні були бої на вулицях Берліна. На плаваючій бойовій машині через Тельтовканал вивезли з бою у розташування 9-го мехкорпусу вбитого лейтенанта. Командир корпусу генерал І. Сухов підійшов до машини, медсестра зняла простирадло і відкрилося зовсім юне обличчя. Сухов доповів про загибель лейтенанта командарму Рибалку, і той сказав, що сам повідомить командирів 7-го танкового корпусу генералу В. Новикову про смерть його сина, 19-річного розвідника Юри Новикова.

Глибокої ночі зустрілися Рибалко, який втратив у 1942 році сина Вілена, і Новиков, який тепер, у 1945-му, ховав свого Юру. Мовчки сиділи поряд друзі, осиротілі батьки, котрі воювали разом іще в громадянську. Можливо, згадували вони в ту ніч і своїх бойових товаришів, яких наша армія втратила на довгому шляху від Москви до Берліна: Панфілова, Доватора, Єфремова, Ватутіна, Черняховського, багатьох інших командирів, що полягли поруч зі своїми солдатами...

І всю ту ніч грізно гуркотіла важка радянська артилерія.

М. БРАГІН.

Святковою демонстрацією інститут відзначив 1 Травня — День міжнародної солідарності трудящих. У колонах демонстрантів пройшли викладачі, співробітники, студенти нашого вузу. Революційне вчення Карла Маркса, творчо розвинуте у XX столітті В. І. Леніним, засноване ним

Комуністичною партією, стало провідною силою епохи. Відзначаючи 5 травня день народження Маркса, активісти ідеологічної роботи у своїх лекціях і бесідах широко роз'яснювали силу марксистсько-ленінської теорії.

5 травня відсвятковано День преси. Високу оцінку

її діяльності дав XXVII з'їзд КПРС, визначив нові відповідальні завдання перед її працівниками. Обов'язок партійних організацій інституту — активно використовувати друковане слово з метою дальшого прискорення соціально-економічного розвитку, кращої підготовки майбутніх спеці-

алистів.

День радіо — свято працівників усіх галузей зв'язку, до послуг яких ми владіємось щодня. З цієї нагоди в інституті відбулися урочисті збори.

В 41-й раз святкуватиме радянський народ День (Перемоги у Великій Вітчизняній війні).

## За інженерні кадри

Газета видається  
з лютого 1981 року.

№ 18 (217)

Виходить раз  
на тиждень

Четвер, 8 травня 1986 року.

Ціна 1 коп.

## Сонцю сяяти в віках

Час неблаганний. Година історії відриває його стрімкий біг. Вже минає сорок один рік тому вікомпомному дню 9 травня, вже виросло два покоління людей, які не чули виття бомб і посвисту снарядів.

І спостерігаючи їх, молодих, їхнє мирне й щасливе життя, колишній фронтовик подумки питає: «Чи

усвідомлюєш ти, чим були 1418 днів, які потрясли світ?»

Перемогу 1945-го ніщо не в силі затьмарити. То була не звичайна воєнна звістка сильнішого супротивника над слабкішим. То була звістка світла над темрявою, життя над смертю. То була Перемога соціалізму над найбільшим

ворогом людства — фашизмом.

За підрахунками вчених, історія людства налічує більше 14 з половиною тисяч воєн. І найжорстокішою з них була друга світова. До 22 червня 1941 р. ураган гітлерівського розбою вже встиг зламати чимало країн Європи. І коли спопеляючий вогонь цієї війни запалав і над радянськими містами та селами, світ затамував подих, чекаючи: що ж буде далі? Адже досі ніхто не зміг встояти перед «тисячолітнім рейхом» Гітлера...

Керований Комуністичною партією, згуртований нею у єдину сім'ю, радянський народ вистояв, і кожен з 1418 воєнних днів та ночей був кроком до того травневого дня, коли над фашистським лівиськом замаявив червоний Прапор Перемоги.

1418 днів і ночей... Це кров і рани, сльози матерів і муки дітей. Це біль Ленінграда, що приголомшив світ своєю стійкістю. Це мужність захисників Брестської фортеці, легендарна відвага Одеси, сталеві воля Севастополя, подвиг Москви, високий дух Сталінграда, жорстока битва під Курськом. Це безстрашність партизанів і підпільників, невтомність трудівників тилу.

Очистивши землі Вітчизни, радянський народ подав руку братерської допомоги уярмлені народам Європи. Наступальні операції Радянської Армії останнього року війни відіграли вирішальну роль у визволенні від фашистської окупації багатьох європейських країн...

Товаришу, сьогодні ти зустрінеш давно вже пошвиділих колишніх фронтовиків. Відверни свою увагу від усього іншого. Просто подумай: це ті, хто вистояв 1418 суворих, жорстоких днів і ночей. Знай — серед них немало тих, кого бачиш, мабуть, щодень: наших викладачів, співробітників М. В. Архипова, М. А. Булгакова, М. Д. Веселова, В. В. Белого, Б. С. Бугорського, В. М. Говорова, Л. О. Зотова, Б. Ф. Кірющенка, П. К. Кобу, Г. М. Шульмана, С. А. Уліщенка.

Це і вони наближали нашу Велику Перемогу.

Пам'ять серця. Ніби святиню, зберігає вона немеркнучу славу тих 1418 днів, з молоком матері передає синам і дочкам безсмертні традиції вірності Батьківщині, полум'яної любові до рідної землі, готовності до самовідданої праці заради великої справи комунізму. І тому сяяти у віках сонцю нашої Перемоги.

На знімку: Є що згадати в цей пам'ятний день колишнім війнам, нинішнім викладачам і співробітникам нашого інституту.

## ПОЛІТИЧНИЙ ЛЕКТОРІЙ ВИРІШАЛЬНИЙ ФАКТОР

ЖИТТЯ: вчить: навіть найкращі наукові концепції і лозунги, які об'єктивно відображають закономірні потреби суспільного розвитку, не приносять бажаних результатів, якщо вони не забезпечуються активною організаторською, ідеологічною, ідейно-виховною роботою в масах. Виробивши стратегію прискорення, партія зосереджує зусилля на практичній організації справи, на розстановці кадрів, на перебудові діяльності усіх своїх ланок.

Про те, яку важливу роль у розвитку економіки відіграє кадрова політика партії, свідчить приклад Грузії. Тут за останні 15 років економічний ефект від впровадження розробок науково-дослідних інститутів республіканської Академії наук виріс майже у 60 разів. Зробити такий стрибок вдалося головним чином завдяки тому, що партійна організація республіки зуміла змінити на краще ставлення до науково-технічного прогресу і керівників, і рядових працівників.

Важливу роль у цьому

відіграли добір, розстановка і виховання партійних, державних, наукових кадрів. На керівні посади висунули люди компетентні, ініціативні, здатні повести за собою інших. Зміцнені знаннями справу спеціалістами Держплану республіки, республіканський Комітет по науці і техніці. Були створені служби, відповідальні за науково-технічний прогрес в міністерствах і відомствах, в районах, агропромислових об'єднаннях.

Не беручи на себе адміністративно-розпоряджувальних функцій в управлінні економікою, партійні органи у той же час тримають в центрі уваги вирішення господарських завдань. При цьому вони ведуть рішучу боротьбу з проявами вузьковідомчих інтересів,

волютаризму, командними методами керівництва, порушеннями виробничої і планової дисципліни.

Практика знає багато прикладів гнучкого політичного керівництва господарством, проведення економічної політики партії в життя. Міцно входить у практику партійного керівництва економікою програмно-цільовий метод управління процесом інтенсифікації виробництва, перетворення науки у безпосередню продуктивну силу. На Україні, наприклад, сьогодні поряд з 160 союзними діє 340 програм республіканського і галузевого рівня.

Однак не всюди іще партійні організації ведуть роботу так, як того вимагає час. На XXVII з'їзді КПРС серйозній критиці, напри-

клад, були піддані парткоми деяких міністерств, відомств, об'єднань, які слабо займаються вихованням мас, розв'язаннями важливих соціально-економічних проблем, допускають порушення принципів кадрової політики партії. З такими недоліками належить вести рішучу боротьбу.

Партія, сказав на закритті з'їзду М. С. Горбачов, «вступає у післяз'їздовський період більш організованого, згуртованого і боездатного, з продуманою довготривалою політикою. Вона сповнена рішучості діяти цілеспрямовано, бачачи всю складність, масштабність і новизну завдань, які стоять перед нею, не боячись труднощів і перешкод».

В. ВОРОНЕЦЬКИЙ.

## ПОВЕДИТЕЛИ

Надев с подъяема  
новенькие кители,  
Как бы у всей планеты  
на виду,  
Стояли мы,  
Гвардейцы - победители,  
На площади  
в том памятном году.  
А маршал

гарцевал на белой лошади,  
От нас был то вблизи,  
а то вдали...  
Мы, прежде чем пройти  
по Красной площади,  
С боями прошагали  
полземли.

Ю. МЕЛЬНИКОВ.

## КОНКУРС БАЛЬНОГО ТАНЦЮ

Вже традиційним став обласний конкурс виконавців бального танцю, який щорічно проводиться у ці весняні дні. Ось і нинішній конкурс зібрав численних прихильників цього красивого і неповторного виду хореографічного мистецтва. Взяли у ньому участь і наші танцюристи.

І не просто взяли, а по-

вернулися з творчою перемогою: друге місце серед таких ансамблів в області.

В. ПАВЛЮКОВ,  
голова профкому студентів.

**ЯК ПІДКРЕСЛИВ** Генеральний секретар ЦК КПРС М. С. Горбачов у своєму виступі на XI з'їзді Соціалістичної єдиної партії Німеччини, XXVII з'їзд КПРС був не рядовою подією для нашої країни. Він завершив вироблення сучасного політичного курсу партії, початок якому поклав квітневий (1985 р.) Пленум ЦК КПРС, озброїв партію і народ чітким уявленням про те, що і як треба робити на нинішньому крутому переломі історії.

За цей період певні кроки вперед були зроблені і партійною організацією нашого інституту. Про це детально велася мова на звітно-виборних партійних зборах, які відбулися у жовтні минулого року, на загальноінститутських партійних зборах, які нещодавно обговорювали завдання колективу, що впливають з накреслень XXVII з'їзду КПРС.

Для характеристики згаданого періоду можна було б назвати більшість певних партійних і партгрупових, у роботі яких з'явилася щось нове, перерахувати багато партійних зборів, внесених на них

пропозицій тощо. Та чи буде це повною і об'єктивною оцінкою перебудови, що почалася в нашій партійній організації? Мабуть, ні.

Вділяючи багато уваги проведенню, причому дуже часто загальних, парадних заходів, нудних нарад, ми не завжди добре знаємо стан справ на місцях, не завжди своєчасно на них впливаємо чи надаємо допомогу. Про те, наприклад, свідчить слабка робота цехових парторганізацій адміністративно-господарської частини, радіотехнічного, енергетичного факультетів, факультетів обчислювальної техніки та автоматики і мікроелектроніки, їхніх секретарів тт. Гладкого, Студенікіна, Собчука, Молчанова, Сержанова та ін.

Самокритично треба визнати, що і члени парткому, секретарі та члени партбюро рідко бувають в низових партійних ланках, щоб надати практичну допомогу на місцях.

Останнього часу ми багато говоримо про перебудову. Але не завжди маємо можливість на практиці переконатися у тому, як в парторганізаціях зуміли ре-

## ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ: ЧАС ПЕРЕБУДОВИ

# СПИТАТИ З КОЖНОГО

алізувати це на ділі, тобто створити атмосферу творчого пошуку, оновлення форм і методів роботи, щоб кожен комуніст не тільки добре знав, що треба робити, але і як це робити. Парткому, партійним бюро треба конкретно спитати з кожного члена КПРС, що він зробив на своїй ділянці праці. В практику має ввестися таке правило: кожен комуніст виборного партійного органу повинен відвідувати на партзборах про свою діяльність по виконанню рішень XXVII з'їзду КПРС і XXVII з'їзду Компартії України.

Відома, що успіхів у роботі, як і недоліків, без конкретних осіб не буває.

Тому гострим було і залишається питання кадрове. Тут нам досі бракує необхідної принциповості і послідовності. Отож на відповідальні ділянки нерідко потрапляють люди випадкові, котрим не вистачає справжньої діловитості, здатності забезпечити виконання нових завдань. Дехто із них зжився з недоліками, навіть сам допускав різні порушення, як це, скажімо, мало місце в адміністративно-господарській частині, п'яти комуністам якої було оголошено суворі адміністративні стягнення за порушення норм збереження соціалістичної власності.

Ми повинні повести відкрити, одверту боротьбу

за чистий, чесний образ партійця. На нас, комуністів, дивляться як на зразок у всьому — в роботі, поведінці, вчинках, рішеннях і діях. Помилки, допущені у доборі, розстановці і вихованні кадрів, багато в чому є результатом неправильного стилю роботи. Ми не можемо допускати (зневажання демократичними началами, яке ще трапляється, приниження ролі гласності, критики, в кожній парторганізації треба створити атмосферу, яка б повністю виключала необ'єктивність оцінок, сприяла відкритій, чесній і принциповій розмові, — ось як стоїть зараз завдання.

Збори з питань дальшого розвитку критики і самокритики, що пройшли в цехових парторганізаціях, показали: тут у нас ще немало невирішених проблем. Досить сказати, що в парторганізаціях, очолюваних тт. Горшечниковим, Асадовим, Студенікіним, Гладким, Слободянюком, доповіді носили оповідний характер, не розкривали недоліків, конкретних винуватців. А звідси і виступи на зборах — гладенькі, обережні, «як би ко-го не зачепити».

Слабким місцем у діяльності нашої парторганізації залишається контроль за прийнятими рішеннями. Практично не діють у нас і комісії контролю діяльності адміністрації. Все це призвело до того, що з усіх критичних зауважень, і побажань, висловлених на звітно-виборних партійних зборах, досі втілено у життя лиш якихось сімнадцять процентів.

Удосконалюючи стиль своєї діяльності, мусимо акцентувати на головному — вихованні особистості відповідальності, дисциплінованості кожного. Декому бракує іще бажання безмежно віддавати себе справі і тільки справі, дехто ніяк не може відвикнути працювати лише «від і до».

Справедливість, скромність, моральна чистота, вимогливість, постійне невдоволення досягнутим — ось що повинне характеризувати роботу кожної партійної організації, кожного комуніста, кожного члена нашого колективу.

**О. ЛЕСЬКО,**  
заступник секретаря парткому інституту.

## Трибуна для всіх

# А якщо відверто...

Нещодавно відбувся інститутський зліт відмінників навчання. Сьогодні за посередництва нашої «Трибуни для всіх» учасники зльоту діляться з читачами газети деякими своїми міркуваннями, пропозиціями і зауваженнями.

**А З'ІЗДІ** партії зверталася увага на те, що нам зараз необхідно готувати інженерів грамотних і технічно, і політично. Зрозуміло, що відмінник у цьому процесі повинен відігравати особливу роль, займати активну позицію в групі, в науково-дослідній роботі, в громадському житті.

Чи завжди це так на практиці? Зішлюся на наш факультет. Відмінників у нас більше тридцяти. І дев'ять із них не мають жодних громадських доручень, зовсім не беруть участі в науково-дослідній роботі. Особливо «багаті» на такий пасив групи І РТ-84, І РК-84, 2 РК-84.

Цікаво, у чому ж полягають обов'язки так званої ради відмінників факультету? Яку роботу проводить вона, зокрема, виховну? До речі, особисто я дізнався про існування такої ради аж на третьому курсі. І це тому, що, відверто кажучи, рада не робить нічого. А поле діяльності для неї он яке широке. Візьмімо хоча б тих, хто вчиться добре. Так це ж резерв відмінників!

Думається, рада відмінників повинна взятися і за створення студентських консультативних пунктів, які працювали б протягом усього семестру. А консультантами в них хай стануть старшокурсники-відмінники.

**О. ПОРЕМСЬКИЙ,**  
студент радіотехнічного факультету.

**ВІД ІМЕНІ** студентів-іноземців скажу, що навчання в інституті орга-

нізовано добре, вчитися нам цікаво. Але ми б хотіли, щоб було більше можливості працювати на обчислювальній техніці, ширше брати участь у науково-дослідній роботі. І тут допомогти могла б рада відмінників, організувавши консультанти для студентів-іноземців.

**ДЕ СІЛЬВА СУПІЛ,**  
студент факультету обчислювальної техніки.

**З** ХОРОШИМ почином свого часу виступила група І ЕПП-84: організувати шефство відмінників над відстаючими. На жаль, не отримав він розповсюдження в інших групах. Та й в групі самих ініціаторів добре діло поступово забулося. І от третю сесію складала за принципом «кожен за себе». Результат: хоч група вважається однією з кращих на другому курсі, але процент успішності порівняно з першою сесією різко понизився.

Серед завдань, які має вирішувати рада відмінників, бачиться і таке: студент, отримуючи відмінні оцінки, повинен сприяти підвищенню успішності усієї групи. З відстаючими треба працювати не в останні дні семестру, напередодні екзаменів, а постійно. Я теж за створення консультативних пунктів, які вели б студенти-відмінники.

Крім того, можна налагодити шефську допомогу старших курсів молодшим. А як думаєте ви з цього приводу?

**А. КОЗИНСЬКА,**  
студентка енергетичного факультету.

## НАРОД, ЩО БОРЕТЬСЯ, ЗАВЖДИ ПЕРЕМАГАЄ

В актовому залі інститутського клубу відбулося урочисте засідання, присвячене 8-й річниці афганської Квітневої революції. Відкрив його секретар партійної організації афганських студентів, які навчаються у Вінниці, Мурад Абдул Матін. Він зупинився на основних етапах розвитку молодшої афганської держави, зокрема, відмітив, що, незважаючи на те, що успіхи революції не дають спокою імперіалістичним силам, революційний процес в Афганістані носить наступальний характер. Відбуваються національно-демократичні перетворення в житті афганського народу, шириться кооперативний рух. За період, що минув після ре-

волюції, відкрито 79 учбових закладів, що дає змогу афганцям здобувати освіту, підняти культуру.

Неоціненну допомогу молодій республіці надає Радянський Союз, який активно сприяє спорудженню об'єктів промислового і соціально-культурного призначення.

Рейганівська адміністрація, говорить Мурад Абдул Матін, загострила міжнародну обстановку, імперіалізм прагне дестабілізувати становище в Афганістані, однак афганський народ сповнений рішучості і далі боротися за свою честь і незалежність, відстояти революційні завоювання.

На урочистому засіданні виступили член комісії міськради по

справах студентів-іноземців Г. Яблочников, куратор афганських студентів інституту О. Кузьмін. Привітавши зі святом юнаків і дівчат Афганістану, секретар комсомольської організації радіотехнічного факультету Наталія Горюк за активну участь у громадському житті та художній самодіяльності вручила Фархаді Каріму грамоту.

Студент з В'єтнаму Хаонг Нгок Ван підкреслив, що в'єтнамський народ добре знає, що таке війна, він висловлює гарячу солідарність з афганськими патріотами. Підтримку афганцям у їх справедливій боротьбі висловили студентка педінституту Олена Пшинова, учень підшефної

школи № 8 Руслан Свиницький, старший інспектор деканату по роботі з студентами - іноземцями Н. Мокревич, студенти — з Йемену Насар Обад, з Індії Дешпанде Даянанд, лідер земляцтва ліванських студентів Хассан Хіджазі.

На урочистому вечорі були вручені нагороди переможцям шахових змагань Найму Попал (ДРА), Фернандесу (Куба), Халеда (НДРІ).

З нагоди восьмої річниці афганської Квітневої революції відбувся концерт, в якому взяли участь зарубіжні та радянські студенти.

**Н. ДЖУЛАЙ,**  
керівник по організації художньої самодіяльності серед студентів - іноземців.

## МИ — ИНТЕРНАЦИОНАЛИСТИ

**Я** КОСЬ не було підходящої книжки, то й взявся читати старенький наш інститутський телефонний довідник, в якому всі служби значаться, різні там факультети і кафедри. Багато тут всього позначено, наче б і нашої мовою, але не все зрозуміти зміг, бо, вочевидь, довідник той самий переконав остаточно, що так воно і є, бо в скорочених словах, тобто у створених науковою думкою аббревіатурах, заблукався, як у темному лісі. А написано ж простіше простого, на запам'ятовування одразу дається.

Ось я й тихо повторюю: АСУ, РТУ, ТОР, АХР. Можу й вигукнути: ААХ! Захожу — мугикатиму: ТММ, ДММ. І прошипіти можу: ТСО, МРС. Закаркати: КІПРа, НІР. І перейти на — ТОЕ.

Отак дмухаючи цими словами собі під ніс, і дійшов до трамвайної зупинки, що

на «Студентській». Був у доброму настрої, саме такому, треба сказати, коли весь світ здається казкою, де все цвіте, вирає, навіть

## ПРО СЕРИОЗНЕ — ЖАРТОМА

# ЛЮБОВЕ МОЯ, АУП!

весняний вітерець не просто повіває, а пестить ніжно, лагідно, нашіптує таке щось лоскотно-бентежне, як сама любов, як цих двоє закоханих. Я прислухався до них.

Вона: — Ти в політехі?  
Він: — Угу.  
Вона: — Що обрав там?  
Він: — ПГС.  
Вона: — А чом не ФАМ?  
Він:

— А РТУ не хоч?

Вона:

— У моді АІПТ.

Він:

## ПРО СЕРИОЗНЕ — ЖАРТОМА

# ЛЮБОВЕ МОЯ, АУП!

— Може, ще назвеш КІПРа?  
Вона: — Можу і МРС.  
Він: — Сама йди в ТОР.  
Вона: — А ти в АСУ.  
Він: — Пішла ти з своїм ТСО!  
Вона: — Ти вже заліз в ПГС.  
Він: — Хочеш, щоб в НІС?

Вона:

— Так ти ще й грубіяни!

Він:

— А ти хто?

Вона:

— Згинь з моїх очей!

І вони обоє згинули з очей, лише вітер їм навздогін: «ТС-С-С-С», та ворона на гілляці: «ФАВТ, ФАВТ, ФАВТ».

І я теж, що було робити, пішов. Куди? В «ЗІК», як дразнять нашу газету в нашому ж інституті. Помінував ГУК, як мої любі аулівці вже встигли наректи новий головний учбовий корпус, зайшов до редакції і пожалівся тут, виказав їм підрад аулівські жаргони, а вони, щоб поспівувати, за животи взялися. Невдячність яка!

**П. ЮХИМОВИЧ.**

Редактор А. ЗАБЛОЦЬКИЙ.